

بررسی و نقد رفتارها با بیان اقتضای تحقیق در مدیریت مدلولی و سیستمی اخبار علاجیه

شاید در نگاه معمولی، قبل از هر رفتاری، بررسی و نقد رفتارهای گذشته از عالمان اصول اولویت داشته باشد، لکن به دلیل واضح شدن نکات قوت و ضعف آن رفتارها در بیان اقتضای تحقیق، مجال حاضر را به تبیین آن چه مقتضای تحقیق و تتبع کامل در اخبار علاجیه - شامل اخبار عرضه و طرح نیز - است، سپرده و دامنه بحث را - البته با توجه به آن چه در گذشته¹ به عنوان «اصول علاج و مدیریت اخبار علاجیه» مطرح گردید - جمع می‌نماییم.

بیان مطلوب در چند شماره

1. 33 روایت

ما در گذشته مجموعاً به سی و سه روایت اشاره کردیم.²

از این روایات، ده روایت در گروه روایات عرضه و طرح مطرح گردید که به نظر ما برای تمییز حجت از لا حجت است، البته تا تفسیری که ما از مفهوم موافقت و مخالفت با کتاب ارائه دادیم، از این رو این روایات در مجال خود، حضور روشن دارند و منشا هیچ ناهمسویی نیستند. این روایات پر برکت، فقیهان و فهمندگان نصوص دینی را به امری ضرور در راستای کارشان هدایت میکنند و آن، سنجش و عرضه آن چه به نام سنت و روایت به ما می‌رسد بر آیات، روایات، (سنت‌ها) و عقول قاطع است.

چنان که سه روایت دیگر از این روایات. که سنجه مخالفت و موافقت با عامه را مطرح می‌کرد³. نیز می‌تواند برای تمییز حجت از لا حجت باشد بلکه اظهر این است. البته این منافات ندارد که اگر روایتی بدون معارض و موافق عامه برسد و مورد اعراض اصحاب و مخالف هیچ قاعده و اصل مسلم شیعی نباشد، روایت اعتبار داشته باشد. نباید فراموش کرد که صرف موافقت با عامه، مشکل روایت نیست اما در فضای تعارض برای روایت مشکل ایجاد می‌کند و اصل صدور روایت را از روی جدّ و عدم تقیه زیر سؤال می‌برد. در روایات مزبور، پنج روایت دلالت بر ترجیح به احداث بودن، داشت که گفته شد این روایات مرتبط با موضوع مورد گفتگوی ما نیستند.⁴

1. صص 1659 (= 3167) . 1661 (= 3169).

2. به این عدد توجه شود و در داوری نسبت به آن عجله نشود.

3. ملاحظه کنید صص 1616 با عنوان «روایات گروه چهارم از روایات گروه اول (مبین مرجحات)».

4. ر.ک : صص 1619 (= 3127) . 1626 (= 3134).

به هر حال واضح است که همیشه تکلیف فعلی را باید از آخرین بیان امام - علیه السلام - داشت؛ هر چند ممکن است تقیۀ صادر شده باشد. با این حساب تا این جا باید با هیجده روایت خداحافظی کرد و بقیه روایات را در صحن بحث نگه داشت.

2. لزوم عدم ادخال و محاسبه برخی از روایات گذشته در مدیریت اخبار علاجیه

از روایات باقی مانده، برخی روایات نباید در لیست اخبار لازم برای مدیریت قرار گیرد، نظیر مرفوعه زراره⁵ به دلیل ضعف شدید سند و عدم تعاضد بخش‌های مدلولی آن با ترتیب و ترکیب خاصی که دارد به روایت یا روایات دیگر؛ روایت میثمی⁶، به دلیل ضعف سند، تا جایی که برای ما روایت بودن آن ثابت نیست، ضمن این که مدلول خاصی ندارد تا جهت بحث را تغییر دهد (دقت کنید)؛ روایت جناب کلینی از روایات تخییر⁷ که استقلال آن از بقیه روایات ثابت نیست؛ روایت نامعتبر سماعة بن مهران⁸؛ روایت منقول در مستطرفات سرائر⁹، به دلیل ضعف سند و افاده یک توصیه روشن (ما علمتم انه قولنا فالزموه و ما لم تعلموا فردوه الینا)، بدون این که مزاحمتی برای هیچ نصی داشته باشد، زیرا همگان می‌دانند که اگر مطالب مختلفی از اهل بیت نبوت علیهم السلام رسید، باید آن چه را که معلوم است از ایشان است، پذیرفت و آن چه معلوم نیست (یا حجتی معتبر و دلیل علمی بر آن نیست) باید کنار گذاشت یا علمش را به اهلش واگذار کرد؛ به عبارت دیگر آن چه در این روایت آمده در عرض سایر مدالیل نیست بلکه در سایر روایات علاجیه از این فرض عبور شده است.

با این حساب پنج روایت دیگر نیز از صحن گفتگو باید خارج شود. با این حساب روایات باقی در صحنه ده روایت است.

البته روایات مشکل‌دار و نامعتبر بیش از این موارد است، لکن مفروض این است که آن‌ها مفادی مؤید به روایات دیگر دارند که باید در صحن گفتگو باقی بمانند.

جالب این که روایت ابن حنظله هم بقدری مشکل دارد که اگر کسی آن را در صحن بحث نگه ندارد، نباید وی را ملامت کرد، لکن ما در گذشته به برخی از این اشکالات رسیدگی کرده و آن‌ها را نپذیرفتیم¹⁰ و در ادامه هم آن را در صحن گفتگو نگه میداریم، هر چند از این بابت زحمت‌هایی ایجاد می‌شود!

5. مذکور در ص 1614.

6. مذکور در ص 1618 و 1626.

7. مذکور در ص 1626.

8. از سماعة بن مهران دو روایت نقل گردید؛ روایتی که در ص 1634 نقل گردید و در کل، مدلول خاص به خود را داشت، مبتلا به ضعف سند بود.

9. ص 1635.

10. ر.ک : ص 1611 و 1612.